

Panun rakinoita

Oulussa on elelty tämä talvi suorastaan "sävelten siivin", sillä kohtaan jäänyt konserttikausi on ollut ainutlaatuisen vilkas eikä vieläkään ota loppuakseen. Kuuluisuuksia on käynyt ihan jonossa ja yhä on tulossa! Mutta tavallaan tämä viikko, joka musikkiväen keskuudessa on kulu- nut Madetoja-viikon merkeissä, muodostaa jonkinlaisen loppuvaiheen ja juhlallisen sellaisen. Kuka sitten viimeisen akordin virittäne!

Huomionosoitukset, joiden kohteeksi täällä pitkästä aikaa vieraileva professori Leeri Madetoja, Merikoski-kantaatin ja maakuntalaulun säveltäjä ym. ym., on joutunut ovat olleet hyvin paikallaan. Mielenkiintoista oli lukea professorin kunniaksi pidetyn illallisen aikana tehdystä ehdotuksesta, että hänen nimensä Oulun tulevassa asemakaavassa ikuistettaisiin jonkin kadun nimeksi. Erinomainen ajatus, kun meillä nyt kerta ei ole täällä mitään kunniaporvarin-titteleitä eikä muitakaan hienouksia jaettavaksi. Mutta haluaisinpa tehdä pienen ehdotuksen, jonka takana, tiedän, on monia muitakin kansalaisia.

Leevi Madetoja on syntyisin oululaisia, sen kaikki tietävät, mutta missä hän on syntynyt, sitä tuskin monikaan on ottanut selville. Limingankadun alkupäässä on pahainen pätkä n.s. katu, kiveämätön — jopa nuppulakiveämätönkin — hiekkainen kahden talorivin välimaasto. Keskikaupungilta tullen on kadun vasemmalla puolen numero 4 ja siinä porttikongin oikealla puolen vanha matala puura-kennus, oikein tyyppilinen oululainen yhden huoneen levyinen talo. Tämän talon oikeanpuoleisessa nurkka-huoneessa on säveltäjämestariimme syntynyt ja tässä talossa kasvanut ensimmäiset vuotensa. Meidän lie turhaa mennä etsimään sen pitemmältä sopivaa katu Madetojankaduksi. Nimitetään esimerkiksi mestarin jonain merkkipäivänä Limingankatu Madetojankaduksi tai Madetojantieksi. Saisivat ehkä siinä kaupanpäällisiksi senkin asukkaat katunsa kivityksi!

Jollei vanhalla kaupunginjallamme olisi niin kunniakasta nimeä kuin Plaananoja, niin tekisi melkein miele-ni ehdottaa sen nimeksi Madetoja! Mutta leikki sikseen!

Sulkeudun kannattajinen arv. kaupunginhallituksen ja kadunnimikomitean (onko se olemassa muunkin kuin Karjasillan osalta?) suosioon.

Mutta tarkoitukseni oli tässä yhteydessä kertoa myös jotain hauskaa mestarin yksityiselämästä. Maanantaisen musiikkilounaan aikana Kaupaklubissa (voiko muuten ajatella sopivampaa huoneustoa juuri k.o. tarkoitukseen kuin nimekkään kauppaneuvoksen vanha koti) kerrottiin monta hauskaa juttua Madetojasta ja Madetoja jos muutkin kertoivat Heikki Klemetistä.

Eräänä kesänä asustivat molemmat mestarit Kuortaneella. Sattui kuolemaan kuulu kansansoittaja Tallari, Klemetille läheinen mies. Klemetti marssii iltatunneilla ystävänsä Madetojan mukille. Hymni olisi saatava hautajaisiin, mutta onhan sävelseppä paikalla. Asiasta sovitaan ja Klemetti lähtee tokaisten kääntyessään: Koeta nyt saada — huomiseksi! Hautajaiset olivat nim. jo seuraavana päivänä.

Ja Madetoja istui säveltämään ja sävelsi pitkälle kesäistä yötä ja seuraavana päivänä hymni esitettiin Dagmar Klemetin laulaessa sopraanoa, Armi Klemetin altoa, Heikin itsensä bassoa ja säveltäjän tenoria.

Mestari on aina mestari!

Panu.